

-----ooooo000ooooo-----

WORLD NATURE GAMES IN IGUAÇU (Brazilië)

Op woensdag 24 september 1997 vertrokken we (Bruno Jannis K1, Erik Verduyckt K1, Kurt Dierckx K2 en Erwin Smids K2) vanuit Zaventem richting Brazilië. Eerst langs Frankfurt, vervolgens een tussenstop in Sao Paulo, waar we een wachttijd van ongeveer 8 uur hadden en er dus tijd was voor een uitstapje in de stad. Deze is zeker een bezoek waard. Behalve de grote hoeveelheden vuil lagen er hier en daar ook wel wat mensen tussen te slapen; de ene al vuiler dan de andere.

Na deze uitstap ging onze tocht per vliegtuig verder naar Iquacu. Als we na de bagagecontrole eindelijk richting de check-in vertrokken zijn we reeds 29 uren van huis en is het al donderdag. Bij de check-in kregen we onze pas waarna we dan eindelijk naar het hotel vertrekken. Lunchen en daarna eindelijk naar bed. Dit was hoognodig, zeker als je in het vliegtuig niet kan slapen.

Vrijdagmorgen ontbijten en daarna brengen we een bezoek aan de Iquacu falls,

de op één na grootste maar mooiste watervallen ter wereld. Hierna vertrokken we terug naar het hotel voor de lunch. Dan spullen pakken en terug de bus in op naar het volgende hotel aan de startplaats. Hier krijgen we dan na het avondeten eindelijk de boten te zien. Als je in het lokaal waar de boten liggen binnen komt sta je wel te kijken van het kapitaal dat de organisatie in dit evenement heeft gestoken. Hier liggen maar liefst 50 boten (30 K1's en 20 K2's), allemaal gloednieuwe Plastex-boten van het beste en nieuwste type. De toewijzing van de boten werd, voor de goede gang van zaken, geloot. Wij hadden geluk en kregen 3 boten voor zware personen.

Zaterdagochtend vertrokken we na het ontbijt terug naar de boten waar we de tijd kregen om deze in orde te brengen voor de wedstrijd. Met zijn allen begonnen we hard te werken om ieder zijn boot in orde te krijgen. Het nieuwe is dan ook al snel van de boten af. Er wordt gezaagd, geveild, geboord en gebroken om tenslotte een zo goed mogelijk geprepareerde boot te bekomen om kilometers mee af te malen. Enkele breken er zelfs hun stoeltje uit om er een nieuwe zit in te plaatsen. Zelf boor ik enkele grote gaten in mijn stoeltje moet ik in de boot een deel van de voetsteun wegzagen zodat ik mijn zitje verder naar voor kan plaatsen. Verder boor ik gaten voor pomp- en drinkslang door te steken en dien ik nog allerhande kleine zaken bij te regelen opdat er onderweg toch maar niet teveel mis zou kunnen gaan. Aangezien we met twee in de boot zitten werken we ook met twee aan de boot en zijn we dus ook vrij vlug klaar voor de eerste boot- en watergewenning. Tot aan het water was het een paar honderd meter wandelen. Het was de eerste keer dat we het water te zien kregen, door het hard werken aan de boot hadden we daar totaal niet aan gedacht. We hadden ons hier totaal niet aan een ongeveer 1 kilometer brede en snelstromende rivier verwacht. Gelukkig moesten we stroom af varen en zou het dus alleen maar sneller gaan. 's Avonds was er na het eten een teamleaders-meting zonder teamleaders maar voor al de vaarders. Hier kregen we al de nodige informatie over de wedstrijd van de volgende morgen. Er was ook nog een feest waar zowat de ganse stad naartoe ging, maar aangezien we vroeg moesten opstaan verkozen we te gaan slapen.

De eerste wedstrijddag: start 's morgens om 9 uur, lengte 60 km. Eerst start K2 en dan K1. Na een zeer vlugge start vormt er zich een kopgroep voor de eerste kilometers, maar doordat er veel rugwind was kon er moeilijk worden boeggevaaren. De kopgroep viel dan ook al snel uiteen en iedereen voer zijn eigen tempo. Na de eerste dag waren er al een aantal K1's en K2's uitgevallen. Erik kwam als vijfde aan, Bruno stopte op een 10-tal kilometer voor de finish en de K2 kwam als vierde aan. Dit was een plaats die we zeker niet verwacht hadden en we waren dan ook razend enthousiast maar ook zeer moe. We hadden 3u49'50" gevaaren en Erik 4u10'07". Na een tijdje te hebben uitgerust wandelde we samen naar de bus waar we onze tassen in hadden gestoken. Deze nacht zouden we in een tentenkamp slapen. Iedereen kreeg zijn afzonderlijke tent met matras. Na het eten was er een kleine vergadering over het traject van de volgende dag. Daarna was er nog een huldiging voor alle deelnemers aan de marathon. Iedereen, uitgevaren of niet, kreeg een houten medaille van de World Nature Games, wat wel prachtig is als souvenir. Tijdens de huldiging kwam er veel volk kijken, of dat voor ons was of voor de groepjes die na ons kwamen optreden weet ik niet. In elk geval vroegen ze mij die dag toch enkele malen voor een handtekening te plaatsen. Waarschijnlijk waren dat mijn eerste fans, in de komende dagen zijn er hier nog vele malen achter komen vragen, tot vervelens toe. Nu weet ik dan ook hoe een topsporter die zijn fans van zich af moet slaan zich soms voelt. Tegen een uur of 10 kropen we dan eindelijk op onze matras (in onze slaapzak was het te warm), maar pas na ons eerst goed te hebben ingesmeerd met muggenolie. Want dit was ook de eerste dag dat we last hadden van muggen en ze beten verdomd hard, en misschien zat er wel eens een malariamug bij.

De tweede wedstrijddag: start 's morgens om 9 uur (dus opstaan om 6 uur), 24 km., afzonderlijk starten met eerst de tragere boten en zo verder in oplopende volgorde, de snelste het laatst. Wij moesten met de K2 als vierde laatste vertrekken, wat dus ook wou zeggen dat de snellere boten na ons kwamen en we daarbij een golf konden meepikken. Maar wat ook wilde zeggen dat als een boot ons inhaalde we reeds één minuut op hen hadden verloren of zij op ons hadden gewonnen. We konden onze plaats behouden maar Erik moest één plaats afstaan en werd dus zesde. We hadden op de eerste boten wel aardig wat tijd verloren maar stonden nog net voor de vijfde (Hongaren). Eens aangekomen weer onze tassen uit de bus halen, Bruno hielp daar nu wel mee. Gelukkig diende we eens aangekomen al niet meer naar onze boot uit te kijken. De organisatie zorgde dat deze uit het water werd genomen en naar de bewaarplaats werd gedragen. Het was nog maar middag en konden dus na de douche gaan middagen. Hierna was het hoog tijd om mijn blaren te laten verzorgen, ik denk dat ik er inmiddels wel een stuk of 10 had. Gelukkig was ik niet de eerste met blaren wat de pijn wel een beetje verzachtte. Het was waarschijnlijk door het zanderige water dat iedereen er last van had. 's Middags was er al een kleine vergadering over de organisatie waar een discussie ontstond waarom de organisatie niet voor ons drinken kon zorgen. De enige reden die zij ons gaven was dat zij al voor alles zorgden en dat we het drinken zelf maar moesten verzorgen, maar ze wilden wel een bus inleggen om naar een stadje te rijden om daar drinken te halen. Het inleggen van de bus kostte al net zoveel geld als al ons drinken betalen, dus uiteindelijk kregen we dan ook al ons drinken van de organisatie. 's Avonds na het eten en de vergadering terug onze tent in.

De derde wedstrijddag: 9 uur starten, 64 km., eerst de K2's en dan de K1's. We vertrokken vanuit een baai, voeren vervolgens een stuk over de rivier om dan een inham in te slaan, vervolgens door een kanaaltje om dan weer een inham uit te varen en over de rivier richting finish. Doordat er heel veel wind in de rug was zou je bijna gaan denken dat het er gemakkelijker op werd. Maar met golven in de rug van één meter en meer is dat niet altijd even gemakkelijk. Je moet proberen maximaal van de golven te profiteren en daarvoor moet je telkens een beetje opdrijven om op de golf te kunnen surfen. Ik zat achter in de K2 en kon het snelle temp van Kurt niet aan waardoor ik eigenlijk een beetje over mijn toeren draaide en met de zware inspanningen van de dag ervoor maakte dit mij volledig kapot. Na een kilometer of 30 à 35 zag ik het even niet meer zitten en zijn we naar de kant gevaren om even uit te rusten. Eens ik wat uitgerust was en wat had gegeten ging het terug en zijn we verder gevaren. We waren intussen al enkele plaatsen achteruit gevallen. Nu paste Kurt zijn tempo een beetje aan en ging meer op en lange slag varen. De wind was intussen nog wel wat feller geworden waardoor we geregeld dwars op de golven kwamen te liggen. Dit was elke keer wel even schrikken, het ene moment lig je onder water, het andere moment lig je op de golven, maar we konden toch al enkele boten terug inhalen. Hierdoor konden we ons verlies beperken en gingen we van de vierde naar de zesde plaats. Kurt was ook helemaal van de kaart toen we aankwamen, de verplegers terplaatse wilden hem een beetje opfrissen toen hij op het gras lag uit te rusten maar deden hem bijna stikken door water in zijn mond te kappen toen hij op zijn rug lag. Gevolg was dat hij begon te kuchen waardoor ze niets beters vonden dan hem op een brancard te leggen en hem in de ambulance aan een infuus te hangen. Eens toen hij een beetje bijgekomen was wou hij hier weer zo snel mogelijk vanaf en ging hij terug naar buiten. Erik kwam die dag als zesde aan en verloor ook terrein. Zijn wedstrijd was toch goed verlopen, zwaar was het toch voor iedereen. Toen ze allemaal waren aangekomen kregen we te horen dat ze eigenlijk de wedstrijd hadden willen stilleggen, omdat er teveel wind was en het te gevaarlijk was geworden, maar dat iedereen het punt waar de wedstrijdleiding stond al gepasseerd was. We sliepen die dag weer in tenten, het eten was enkele kilometers verderop alwaar we met de bus naartoe gingen. Voor het eten kregen we nog een show te zien, hier waren ook nog anders sporters van verschillende andere sporttakken aanwezig. Het grappige was wel dat deze volop aan het meeklappen waren met

de muziek terwijl alle kajakkers gewoon versuft aan de tafel bleven zitten, gewoon te moe om ook maar iets te doen. Het enige wat zij wilden was eten en slapen, wat wij na de nodige vergadering dan ook gingen doen. 's Nachts was een hevig onweer en bleek dat enkele tenten niet waterdicht waren. Zelf heb daar helemaal geen last van gehad, ik heb er zelfs niets van gehoord.

De vierde wedstrijddag: om 9 uur starten, 24 km varen in drie rondjes en 2 overdragingen, en dit met lijnboten van 12 kg (K1) en 18 kg (K2). We moesten weer in het dorp gaan eten 's ochtends. Na het eten konden we onze boot klaarmaken en vervolgens starten. Bij de start stond er al zoveel volk te kijken als er in België op een heel jaar naar al de marathons en lijnwedstrijden samen komt kijken. Wij hadden een goede start maar moesten na 5 km al passen voor de kopgroep. Hier werd voortdurend gespuurd alwaar wij niet in staat waren. Wij vormden al snel een tweede en laatste groepje met de Duitsers, Amerikanen, Argentijnen en Slovakken. In de laatste ronde hadden de Hongaren stukken aan hun roer en moesten even uitstappen om dit te herstellen. Hierdoor kwamen wij bij hen op de boeg te liggen en voeren zij het gaatje waar er gevallen was tot op enkele tientallen meters dicht. In de K1 bleef dit een grote groep en Erik finishte dan ook van voor. Dit was de laatste wedstrijddag in het dorpje Missal. Hier kregen we dan ook een aandenken van hen. 's Nachts sliepen we in een grote turnzaal van een school.

De vijfde wedstrijddag: om 9 uur starten, 62 km van Missal naar Trés Lagoas. Omdat er heel veel wind stond werd de wedstijd afgelast en werden er 2 rondjes gevaren om toch het aantal kilometers te behouden. Het feit dat er twee rondjes moesten gevaren worden was er bij vele vaarders teveel aan om gewoon zinloos nog een extra rondje te moeten varen. Dus vonden we dan ook bijna allemaal, op enkele na (waaronder Erik: hij had als argument dat hij dan nog wat goed kon maken, maar hier kom ik zo dadelijk nog op terug), dat ze dit moesten inkorten tot één rondje. De wedstrijdleiding vond dan weer dat ze het aantal kilometers moesten behouden en dat ze ten opzichte van de pers het zij niet konden veroorloven om de wedstrijd in te korten. Hierop zij iemand van de pers dat ze dat helemaal niet erg vonden en dat ze de gezondheid van de sporters toch meer op prijs stelden. Na lang gezeur moesten we uiteindelijk toch 2 rondjes varen met 1 overdraging. Wij konden ongeveer 13 km in de kopgroep blijven waarna wij losten omdat ook onze rechtstreekse concurrenten, de Tsjechen, hadden gelost en als we bij hen bleven waren we zeker van onze plaats en moesten we ons verder niet meer forceren om onze voorsprong op hen te behouden. Dit was toen ongeveer een half uur. Al samenwerkend voeren wij door tot aan de finish. Erik die toch 2 rondjes wilde varen, om nog wat goed te maken, verloor nog wat tijd en zo kwam den Hollander Terlinde (Dolfje) kort in zijn buurt en bedreigde hem zelf voor de vijfde plaats. 's Avonds vertrokken we terug naar Iquacu naar ons ****-hotel (wat een luxe!) San Martin. Hier was het eten nog beter dan dat we al gekregen hadden de afgelopen week. Alleen waren de bedden er slechter dan in onze tenten. Maar ja, als je moe bent slaap je overal. Voor Bruno was dit wel een probleem want hij had die week al zoveel rust gehad dat hij hier dus wel slecht sliep.

De laatste wedstrijddag: om 10 uur starten, 25 km varen met één overdraging. Wegens de wind moesten we langs de kant blijven varen en zodoende door een bos. Om niet nog meer risico's te nemen voeren we dit stuk op ons gemak maar de boten in de kopgroep bleven hier gewoon hard doorvaren. Zij moesten wel op letten en de bomen zoveel mogelijk proberen te ontwijken. Soms zag je dan een boot helemaal stil liggen en waren zij dan op een boom gevaren. Het bos moet je je wel voorstellen als de restanten van een bos: de kleine stronkjes want alles boven water was weg gerot en hier en daar stond er nog wel een boom(stam) overeind. Kurt had nu een slechte dag en zodoende probeerde ik dit zoveel mogelijk op te vangen. Het was nu gelukkig niet zover zodat ik het er nu niet zo vanaf bracht als die dag dat hij voor mij "inviel". Toen we aankwamen waren we dan ook blij dat we konden zeggen dat we de superzware

marathon van de World Nature Games hadden uitgevaren. Ook Erik kwam nog goed over de streep. Hij had zijn vijfde plaats nog moeten verdedigen tot de laatste meters wat hem nog lukte ook. Om na 240 km nog te vechten voor de vijfde plaats te behouden is zeker niet gelachen. Wij hadden wat dat betreft geluk om dat wij nog veel voorsprong hadden op de zevende plaats en voor de vijfde plaats was het al te laat. Hiervor hadden we anderhalf uur moeten goed maken en dat was zeker niet mogelijk.

Toen we uitstapten stond ons nog bekend volk op te wachten, de drie grote Belgische heren van het I.C.F. Zij kwamen eens kijken naar de wedstrijd en hadden hier nog een vergadering. Toch mooi zo'n vergadering. Wij konden nu onze boot demonteren en terug vertrekken naar het hotel. We hadden nog een hele middag om nog wat te bezoeken en zijn we samen met de Hollanders naar een vogelpark gegaan; wat met twee zotte Hollanders wel plezant was. 's Avonds was er de prijsuitreiking en moesten we ons prijzengeld nog gaan afhalen. Voor ons twee hadden wij 750 dollar. Erik had 1000 dollar. Hier gingen nog taksen af waardoor ik toch nog een goede 300 dollar over had. Dit is voor een student toch een mooie zakcent. In de dancing was er nog een feestje maar wij opteerdten om in het hotel te blijven want wij hadden 's morgens het eerste vliegtuig terug richting Sao Paulo, daarna richting Frankfurt en vervolgens naar het alom bekende Brussel alwaar ze ons reeds stonden op te wachten.

Als ze nu vragen: "Hoe was Brazilië?", dan zeg ik "prachtig maar o zo vermoeiend". En als ze vragen of ik nog eens meedoe volgend jaar dan zeg ik "ja". De periode vlak na de marathon zei ik nog: "binnen een paar jaar misschien". Ze hebben ons gezegd dat het om de vier jaar georganiseerd word. Ik hoop dus dat ik er zeker bij kan zijn. Verder wil ik langs deze weg ook mijn andere teamgenoten bedanken, Bruno, Erik en vooral Kurt, want dankzij hen heb ik het toch uitgevaren, ondanks een kleine onenigheid.

Ziehier nog de uitslag van de 10 eerste K2's en K1's.

Naam	Nat	Et.1	Et.2	Et.3	Et.4	Et.5	Et.6	TOT
1 CHEESMAN/BIRD	AUS	3u42.07	1u41.32	4u24.07	1u52.11	3u20.50	1u55.04	16u55
2 PAVELKA/GYULA	HUN	3u44.51	1u41.16	4u24.06	1u54.39	3u20.48	1u55.05	17u00
3 VILALOBOS/MIGUEL	ESP	3u42.11	1u40.19	4u33.29	1u52.15	3u20.46	1u57.05	17u06
4 SZTRUM/CORREA	ARG	3u55.32	1u41.05	4u32.27	1u52.07	3u20.46	1u55.08	17u17
5 SZAKALY/JAMBOR	HUN	3u51.36	1u43.20	4u38.35	1u52.08	3u21.01	1u55.05	17u21
6 DIERCKX/SMIDS	BEL	3u49.50	1u44.31	4u45.54	1u54.40	3u25.44	2u00.47	17u41
7 JEZEC/VANICEK	CZE	3u54.46	1u44.18	4u58.42	1u52.10	3u25.40	1u56.35	17u52
8 ORTIZ/DESSENA	ARG	4u08.52	1u46.58	4u50.02	1u53.39	3u30.41	1u57.06	18u07
9 MISIC/KUNC	SVK	3u58.10	1u52.17	4u47.57	1u59.17	3u31.55	2u00.48	18u10
10 PAUFLER/HOLENIET	GER	4u07.01	1u50.32	4u47.56	1u59.20	3u31.54	2u09.45	18u26
1 LAWER Ivan	GBR	3u58.57	1u48.48	4u39.28	1u57.52	3u32.21	2u04.44	18u02
2 MARAIS Paul	RSA	4u10.59	1u51.37	4u38.03	1u59.23	3u32.20	2u02.22	18u14
3 CUATRIN Sebast.	BRA	4u12.02	1u47.42	4u43.35	1u57.50	3u32.17	2u02.16	18u15
4 DE NIJS Edwin	NED	4u19.15	1u49.30	4u43.22	1u57.54	3u32.18	2u02.53	18u25
5 VERDUYCKT Erik	BEL	4u10.07	1u51.48	4u51.23	1u59.22	3u35.04	2u04.15	18u31
6 TER LINDE Dolph	NED	4u18.45	1u54.35	4u45.16	1u59.23	3u32.20	2u02.55	18u33
7 WOJCIEK Florcza	POL	4u08.22	1u50.47	4u58.19	1u59.22	3u35.02	2u06.24	18u38
8 SALGA Istvan	HUN	4u23.37	1u50.28	4u57.29	1u57.51	3u32.33	2u02.16	18u44
9 LUETHI Peter	SUI	4u16.25	1u53.36	4u55.03	2u00.53	3u36.29	2u09.58	18u52
10 MAWER Gary	IRL	4u07.08	1u49.46	4u58.20	2u08.00	3u46.58	2u19.37	19u09